

L'escriptor barceloní Juan Marsé rep la visita del club de lectura de l'ICAT

Membre de l'anomenada Generació dels 50, Marsé (Barcelona, 1933) és un autor català, d'esquerres, que escriu en castellà i està considerat com un dels màxims exponents de la literatura espanyola.

Escriptor autodidacta, ha estat el guanyador de nombrosos premis, com el Planeta (1978) i el Cervantes (2008). La seva narrativa bascula entre el realisme social i la capacitat de crear ficció a través d'una geografia humana atemporal protagonitzada per personatges universals. Les seves obres han estat traduïdes a més de 30 idiomes i algunes d'elles han estat portades al cinema.

Tarragona, 17 de juliol de 2018. La tarda del dissabte dia 14 de juliol una petita representació del club de lectura del Col·legi d'Advocats de Tarragona es va desplaçar a Barcelona per poder compartir una estona amb l'escriptor Juan Marsé, l'autor de "Últimas tardes con Teresa", la darrera proposta de lectura d'aquest club integrat per advocats i advocades tarragonins.

La trobada va tenir lloc a la seva casa situada al barri de l'Eixample. L'entrada al seu estudi està presidida per un retrat del seu amic Jaime Gil de Biedma, i tota l'habitació està plena de fotografies, records personals i sobretot moltíssims llibres. "No sé que fer-ne de tants", diu. "Segurament faré donació a la biblioteca del Carmel", la mateixa que porta el seu nom.

Marsé no se sent identificat amb la cultura oficial. "L'escriptor ha d'estar en pugna amb l'establishment cultural", defensa, i afegeix "ha d'estar en un lloc de frontera". Aquesta postura i les seves opinions, sovint controvertides, li han generat fama d'esquerp. "El meu pare era catalanista separatista i vaig quedar immunitzat" diu.

Durant prop de dues hores Marsé va parlar sobre les seves novel·les, la relació amb el món del cinema i les seves influències. Va explicar que quan va conèixer a Carles Barral aquest tenia casa a Calafell i allà va coincidir amb escriptors com Vargas Llosa i García Márquez. De la seva etapa de París, on va conèixer a Jorge Semprún, explica que en aquesta ciutat es va gestar el llibre de las "Últimas tardes con Teresa". "Allà vaig alternar amb grups comunistes i em vaig adonar de la distància que hi havia entre la realitat i la mitificació que l'universitari d'esquerres comunista feia de la figura del militant proletari". Explica que "el llibre ja el tenia fet, i també el títol, però necessitava freqüentar el barri del Carmel per acabar-lo". Així que va tornar a Barcelona.

De la novel·la "Si te dicen que caí" confessa que es va inspirar en un episodi de la seva infància -la mort de la prostituta Carmen Broto- que va viure de ben a prop. "Anys més tard vaig conèixer a l'assassí, que va venir fins i tot a casa. Vam tenir una relació durant anys, fins que ell va morir".

Molts dels seus llibres han estat portats al cinema, però renega de bona part de les seves adaptacions. Reivindica a Víctor Erice com un dels millors directors, juntament amb Buñuel, Welles o Visconti, i reflexiona sobre la importància de la figura del director. "Els diàlegs són diferents si són per ser llegits o per ser sentits", apunta Marsé. I afegeix "a mi el que m'interessa d'una pel·lícula és que estigui ben feta, no que sigui fidel al llibre".

Finalitzada la trobada, que es va desenvolupar en un clima distès i cordial, el coordinador del club, Ramon Setó, li va fer entrega d'alguns obsequis i també hi va haver temps per a la dedicatòria de llibres, que no eren pocs. Els assistents van destacar el caràcter sincer i directe però també amable i proper d'aquest autor, i que va ser un autèntic plaer haver-lo conegut.

Per a més informació:

Departament de Comunicació de l'ICAT

Telèfon: 977 21 23 60

comunicacio@icatarragona.com

www.icatarragona.com